

رفقای عزیز و گرامی ،

اجازه دهید نخست از همه تدویر این کنفرانس بزرگ و پرشکوه «نهضت آینده افغانستان» را برای همه دوستان و شما عزیزان صمیمانه مبارکباد گویم. آرزومندم تا این کنفرانس وسیع ، سرآغاز فصل نویسی در حیات سیاسی کشور ویران ما باشد. ما بعد از انتظار طولانی و سالها سرگردانی و بی سرنوشتی ، حال به لحظاتی دست می یابیم و به جریانی می پیوندیم که در آن آینده سازان روند سیاست انقلابی و دگرگون ساز کشور ستمدیده مان ، افغانستان عزیز ، دست اندر کار بنیان گذاری بنای کاملاً جدیدی میباشند بر تهداب نخستین ویرانه های حسرتبار ح.د.خ.ا. (حزب وطن) که متأسفانه امروز شیرازه دیروزی آن به صورت قطع و کلی فروپاشیده است.

رفقا ،

بعد از سقوط دولت جمهوری افغانستان در سال ۱۹۹۲ بحران عمیق نظامی ، سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی سراسر جامعه ما را فرا گرفت. علی الرغم میل و اراده نیروهای مترقی پدید آمده شوم عقبگرایی ، بنیادگرایی ، تنگ سازی و ملیت گرایی ، ظلم و ستم ، بیعدالتی ، توهین ، تحقیر ، آزار و اذیت به شیوه های مختلف به عملکرد روزمره فوندمنتالیست ها و قوماندانان زورگوی به اصطلاح مجاهدین و اربابان خارجی آنها تبدیل شد و نظام قانون به نظام جنگل جا خالی نمود. مردم کشور ما از یک دولت قانونی و مرکزی محروم شدند.

فراموش نشود که سرکوب نهضت های ملی و مترقی در طول تاریخ آرزوی دیرینه دشمنان قسم خورده وطن ما بوده است. ارتجاع داخلی یکجا باهم گیشان منطقه بی شان مرکز تحمل یک افغانستان دموکراتیک و مترقی و پیشرفته را نداشتند و ندارند که ده سال اخیر حیات سیاسی کشور ما گواه زنده این ادعا بوده است.

تجارب تلخ گذشته و به خصوص دهه اخیر درسهای آموزنده و سازنده بی برای نیروهای چپ و دموکراتیک و در مجموع قشر روشنفکر در قبال کاستی های گذشته با خود دارد. جاه طلبی روشنفکری ، کوتاه نظری ، رقابت های غیرمشرع و جناحی سبب گردید که صفوف نیروهای مترقی ازمم بیاشد و نتواند چون دژ استواری در برابر ارتجاع داخلی و خارجی و بنیادگرایی افراطی مقاومت نموده و سد محکمی را در مقابل آنها ایجاد نماید. با صراحت کامل باید اعتراف کرد که ما نتوانستیم از میراث مبارزات گذشته و این اصانت تاریخی با شایسته گی حفاظت نموده و دفاع نماییم. سهل انگاری و غفلت سیاسی نیروهای چپی در گذشته فرصت داد تا بنیادگرایان و عقب گرایان بالای اوضاع تسلط کامل یافته ، روند پیشرفت ، ترقی و دموکراسی واقعی را سوتاً متوقف سازند.

اما حال جای بسا مسرت است که در نتیجه دقت و درایت سیاسی و عمدتاً درس

از تجارب گذشته های ح.د.خ.ا. (حزب وطن) و سایر نیروهای چپ و دموکراتیک ، اعضای جوان و آگاه و خوشنام حزب که همه ما از آنها شناخت دقیق داریم ، با هسته گذاری «نهضت آینده» و چاب نشریه وزین «آینده» رسالت تاریخی خود را انجام میدهند. ما از ورای تحلیلهای منتشره در «آینده» از دستاوردهای مثبت و نوین اندیشه بی چپ معاصر ، سلاح خلاق و نقاد جهانی علمی و تجارب جهانی بهره مند شدیم و میشویم.

کنفرانس امروزی «نهضت آینده افغانستان» که در نتیجه تفاهم ، مذاکرات ، گفت و شنوده های سالم چندین ساله در فضایی مملو از اعتماد و صداقت رفیقانه تدویر یافته است ، گام نهایت بزرگ حیاتی و تاریخی در جهت ایجاد همبسته گی و اتفاق نیروهای ح.د.خ.ا. (حزب وطن) و سایر نیروهای چپ و دموکراتیک به حساب می آید. این دستاورد عظیم که از کمیت و کیفیت قابل ملاحظه و در خور توجه برخوردار است ، روئے امید نوین و خوش بینی عینی را در سمت استقرار و تحکیم پایه های سیاسی قوتهای چپ و دموکراتیک به وجود آورده است. مسلماً مسؤلیت بزرگ به عهده فرد ، فرد ما گذاشته شده است تا نیروهای پیشرونده و ترقیخواه را به دور این آرمان بزرگ متشکل ساخته و در روند تغییرات سیاسی و اجتماعی در سطح عالی و شایسته سهم بزرگ تر و مسؤلاته تری احراز داریم.

بدون شک تا کنون خلاها ، کمبودی ها و ضعف های سیاسی در صفوف بازمانده های چپ دیروزی کاملاً مرفوع نگردیده است. اما یقین داریم که با گذشت هر روز تأمین روابط نزدیک و ادامه مذاکرات مفید و سازنده و ایجاد فضای اعتماد و صمیمیت با هم ، ما را بیشتر نزدیک خواهد ساخت تا بتوانیم با یک زبان مشترک در برابر مخالفین و دشمنان مشترک مان کار و مبارزه عادلانه و مسالمت آمیز خویش را ادامه دهیم. بگذار کسانی که آرمانی به جز خدمت به وطن و مردم آن ندارند ، آگاه تر و بیدارتر از گذشته گردند و کاروان سعادت و خوشبختی را دنبال نمایند. باید تلاش همه جانبه صورت گیرد تا همه روشنفکران چیز فهم کشور و رفقای صاحب اندیشه و معتقد به جهانی علمی در آن جای شایسته بی را احراز نمایند.

رفقای گرامی !

تجارب تلخ گذشته حزب ما می آموزاند که ما در صورتی به ثمر بخشی «نهضت آینده» و پیروزی اهداف شریفانه و مردمی آن در نجات نیروهای کار و طبقات محروم و زحمتکش وطن عزیز خویش نایل آمده می توانیم که با آنچه در گذشته اسباب ناکامی و سرافگنده گی حزب ما را فراهم آورده بود ، از ریشه وداع کنیم. جهان نو اندیشه های نو به بار آورده ، گفتار نو و کردار نو را نیز به بار می آورد ، چنانچه کنفرانس کنونی ما گواه زنده آن است.

من تدویر کنفرانس امروزی را که گام بلندیست در این روند و رویدایست تاریخی و آینده ساز ، به تمام رفقا و دوستان ارجمند که در این مرحله تاریخی و حساس دست به

کار سازنده گی آن بوده اند ، صمیمانه مبارکباد میگویم. طرح استراتژی و تاکتیک «حزب مردم افغانستان» ، یعنی مرامنامه و اساسنامه و نشر و توضیح و نظر خواهی در باره آن در جریده وزین «آینده» بدون شک برآیند کار خلاق و نقادیت که در این مرحله از تاریخ کشور مان صورت گرفته است. من به صورت کل آن را تایید میکنم و حاضریم در راه تحقق آن تا پای جان هم مانند هزاران شهید گلگون گفن این راه انسانیت و شرافت بکوشیم و از هیچ گونه بذل مساعی مادی و معنوی در این راه دریغ و عنایقه نکنیم.

از حوصله مندی رفقا یک جهان سپاس